

Gennembrud for Schiller Instituttets Venner

Schiller Instituttets Venner fik med kommunalvalgskampagnerne i København og Aarhus sat det store afgørende spørgsmål på dagsordenen: Vil det kommende finanssammenbrud medføre bail-in, bankunion og morderiske nedskæringsprogrammer eller et skifte til alternativet: LaRouche-kampagnens 3-punktsprogram. Tom Gillesberg blev under valgkampagnen interviewet i Ekstra Bladet og Information, og var flere gange på radio24syv og DR2 – inklusive i Deadline aftenen før valget. Nu behøves der nationale græsrodder, så en dansk deltagelse i bankunionen kan forhindres og store visioner sættes i stedet. Selv efter den nye aftale med Iran er faren for atomkrig ikke ovre, hvis ikke Obama neutraliseres og Glass/Steagall genindføres, så der kan sættes en ny kurs.

[Download \(PDF, 2.97MB\)](#)

Økonomisk kollaps, USA: Delstater kæmper febrilsk for at skaffe fødevarenødhjælp

LaRouchePAC, 26. november 2013 – Delstaten New Yorks guvernør, Andrew Cuomo, har givet meddelelse om tilskud for 4,5 mio. dollars til hjælp til 2.600 lokale operationer i staten, som varetager uddeling af fødevarenødhjælp til over 3 mio. fattige New Yorkere, der mangler midler til at spise for. Cuomo afholdt en telekonference, hvor han sagde: »Disse statstilskud har til formål at udfylde det svælg, der er forårsaget af de seneste nedskæringer i de statslige SNAP-ydelser (Supplemental Nutrition Assistance Program) og give et tilskud til vitale programmer for fødevarehjælp for at være med til at skaffe hjælp til berørte New Yorkere.

Andre delstater og lokale regeringer kæmper ligeledes febrilsk for at afhjælpe skaderne efter 1. november-nedskæringerne af statsstøtten til SNAP-programmet, som Obama og hans landbrugs- og fødevareministerium ikke vil gøre noget ved, og som stammer fra udløbet af en del af den såkaldte 2009-stimuleringslov (ARRA,

American Recovery and Reinvestment Act), som midlertidigt bevilgede ekstra penge til SNAP. Fra og med denne november måned modtager de 48 mio. mennesker, der modtager fødevarekuponer, mindre mad end tidligere hver måned, og dette var allerede utilstrækkeligt. Henved 21 mio. af disse mennesker er børn.

Obama er ansvarlig for disse brutale nedskæringer. For over et år siden tilrådede Obama kraftigt demokrater i Kongressen at betale for fortsat hjælp til læreransættelse i staterne gennem at skære ned på stimulus-lovens midler, som havde forøget betalingen til fødevarekuponer siden 2009. Obama havde også sagt til demokrater, at de skulle skære ned på pengene til madkuponer for at hjælpe med betalingen af det udvidede Medicaid, en del af hans Obamacare-katastrofe.

For ti år siden var 21,25 mio. mennesker modtagere af fødevarekuponer under de forhold, der skyldtes den faldende økonomi under George W. Bush' præsidentskab. Dette tal sprang op til 28,23 mio. i 2008, da finanskrakket ramte den økonomiske aktivitet, som hvert år gjorde endnu flere millioner amerikanere fattige: 2009 – 33,5 mio. på madkuponer; 2010 – 40,3 mio.; 2011 – 44,7 mio.; 2012 – 46,6 mio.; og skønmæssigt 48 mio. på nuværende tidspunkt. Det totale antal personer, der er berettiget til madkuponer – dvs., som virkelig har behov for dem – er 61 mio. amerikanere.

Om end statistikker er dårlige, så viser de, at 7 mio. voksne amerikanere kun har værdikuponer til fødevarer som deres eneste »indtægtskilde«. De lider i den dybeste armod.

For staten New York repræsenterer 1. november-nedskæringerne af SNAP-midler et tab på 302 mio. dollars af de årlige, statslige SNAP-midler til de fattige. Cuomos annoncerede 4,5 mio. dollars i tilskud udgør en stigning på 15 % af de midler, staten allerede yder. De går ud til 46 organisationer, som igen kanaliserer fødevarer ud til 2.600 lokale fødevareuddelere. De 4,5 mio. dollars svarer til 2,8 mio. måltider.

Her ved slutningen af november måned opsummerer delstater og lokalområder den forfærdelige virkning, som er undervejs pga. lavere statsstøtte. For eksempel er der i den smukke Napa Valley i Californien, en fødevareproducerende stat i verdensklasse, 6.600 mennesker, der havde færre midler at bruge til fødevarer i denne måned. For en person er det 11 dollars; for en familie på 4 personer er det henved 35 dollars mindre. Direktøren for Napa County's »Selvforsyningssservice« sagde til pressen (St. Helena Star, 25. nov.) i denne uge, » ... det lyder ikke af mange penge. Men for folk, der kæmper for at strække hver dollar til mad så langt som muligt, er det et enormt slag, især, hvor der er børn med i billedet.«

A tribute to John F. Kennedy: 50 years behind. The president from the Future

Special report by Michael Kirsch from LaRouchePAC.com in the U.S. Published on Nov. 22, 2013, the 50th anniversary of the assassination of John F. Kennedy.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

See more at LaRouchePAC.com's Kennedy homepage: <http://larouchepac.com/jfk>

LaRouchebevægelsen og Schiller Instituttet hylder John F. Kennedy: Gud velsigne dig, præsident Kennedy

EIR, 22. november, 2013 – Gud velsigne dig, præsident Kennedy. Du styrede vor stats skib igennem de farligste vande. Du var slet ikke en perfekt mand, men dit arbejde her og i udlandet reddede flere liv, end vi nogen sinde vil få at vide. Du stræbte efter en fremtid, som du var viet til. Du stræbte efter, at vi atter skulle være Byen på Bjerget, ligesom John Winthrops Boston var for det 17. århundredes verden.

Måtte Gud bevare din ånd i denne nations folk, så vi kan opnå fred og fremskridt. Lad dine ord, din tales omhyggelige rytme genlyde gennem vore institutioner. Lad dem hjemsøge dine mordere. Men lad dem inspirere til håb,

fred og mod hos dem, du efterlod. Lad dit navn leve videre hos generationer af amerikanere. Lad dine handlinger på nationens vegne aldrig blive glemt.

Gud Velsigne dig. Våg over vor nations hovedstad fra dit hvilested på Arlington, og vi beder dig våge over vort folk fra din plads i Himlen.

– Leandra Bernstein

John F. Kennedy/Abraham Lincoln: Vil verden eksistere halvt i slaveri og halvt i frihed?

»Jeg vil slutte af med at minde jer om valget i 1860, hvor, som Lincoln sagde, spørgsmålet var, om nationen ville eksistere halvt i slaveri, halvt i frihed. I dag er spørgsmålet, om verden vil eksistere halvt i slaveri, halvt i frihed. Og i denne kampagne i 1860 skrev Lincoln til en ven: 'Jeg ved, at der er en Gud, og at Han hader uretfærdighed. Jeg ser stormen komme. Men hvis Han har en plads og en rolle for mig, mener jeg, at jeg er rede.'

I dag, 100 år senere, ved vi, at der er en Gud, og vi ved, at Han hader uretfærdighed, og vi ser stormen komme, men hvis Han har en plads og en rolle for os, mener jeg, at vi er rede. Tak.«

– John F. Kennedy, 23. september 1960

Video: En vision for fremtiden.

Dansk voice-over

Lyndon LaRouche: Værre end »Weimar«!

12. november, 2013: – Jeg blev født den 8. september, 1922, i begyndelsen af det berygtede hyperinflationsskabende, økonomiske sammenbrud i 1923 af den tyske Weimarrepublik. Nu udgør truslen mod den transatlantiske økonomi, fra denne dag at regne, en langt værre og praktisk talt umiddelbar trussel, så længe den nuværende amerikanske præsident Barack Obama forbliver i præsidentembedet. Dette er mere end blot et kvalificeret gæt, men en kendsgerning, der står umiddelbart for at komme brasende ned over de transatlantiske økonomier som helhed, med mindre der skrives til de nødvendige handlinger meget snart.

Så længe den aktuelle amerikanske præsident Barack Obama forbliver i embedet, er denne ulykke, der allerede er i gang, praktisk talt ikke til at stoppe. Så kortfattet som muligt, så må enten Obama og Wall Street underkastes en påtrængende nødvendig både moralsk, så vel som finansiell reform, eller også er den dødbringende katastrofe praktisk talt en kendsgerning for praktisk talt hele det transatlantiske område i en meget nær fremtid. På nuværende tidspunkt er både denne præsident og en stor del af Kongressen i stigende grad forblevet hysterisk impotente gennem deres egen fejle afvisning af at se en fremtid i øjnene, som der umiddelbart findes råd for, snarere end se deres aktuelle, systemiske fejltagelser i øjnene.

Dette vanvid, grundlæggende set, »handler om penge.« Dump »Wall Street« og dets gale svindelnumre, og relativt umiddelbare løsninger vil være til stede, som det også kunne have været tilfældet i den umiddelbare Versailles-skabte krise, der førte til Tysklands Adolf Hitler-regime. Hvem bragte Adolf Hitler til magten i Tyskland? Hvem havde skylden for den berygtede Wall Street- og Londonkrise i 1919? I begge tilfælde var det finanscentrene i London og Wall Street, dengang, som nu.

De forvirrede borgere blev for ivrige efter håbefuldt at spille sig vej til rigdomme ved at gamble på finansielle spekulationer og kerede sig ikke rigtigt om at gøre noget godt for menneskeheden, især efter mordene på John F. Kennedy og hans broder, Robert, fordi de lagde vægt på iværksættelse af teknologisk

fremskridt, der var drevet fremad med videnskab som motor. Det er »hvorfor og hvordan«, de anglo-amerikanske finanssvindlere i London og på Wall Street ønskede mordene på John F. og Robert Kennedy. Det var ikke så meget, fordi de hadede John eller Robert; det var frygten for spøgelse af en mulig ny præsident Franklin Roosevelt, eller, for visse andre, en ny Benjamin Franklin, et geni som Alexander Hamilton, en James Monroe, en John Quincy Adams, en Abraham Lincoln, en Franklin Roosevelt, eller som alternativ, et udvalg af Warren G. Hardings mytiske østers.

Uanset, hvor meget Wall Street og London vrider og klager sig i protest, så er dette de kendsgerninger, du må se i øjnene, hvis du personligt ønsker at nyde et længerevarende og rent faktisk produktivt og behageligt liv.

Centrum for denne krise er faktisk ikke USA's aktuelle krise som sådan. Den tendens, der førte USA (og Europa) frem til det aktuelt igangværende sammenbrud, handlede alt sammen om Wall Street og London, dengang som nu. Hvad forårsagede det? Den umiddelbare årsag var den margin af vore tåbelige vælgere, der stemte præsidenterne George W. Bush, jr. og Barack Obama ind i embedet i, hvad der nu nærmer sig fjorten, meget grimme år.

I løbet af de seneste uger har den transatlantiske verden været på vej ud i en generel økonomisk sammenbrudskrise i vor planets nuværende transatlantiske område. Det, som vi i øjeblikket oplever på begge sider Atlanten, er en hyperinflation, der vil pågå lige så længe, som den nuværende amerikanske præsident Barack Obama forbliver USA's præsident; ikke blot selve USA, men også det transatlantiske Vest- og Centraleuropa styrtes nu endnu dybere ned i det værste, økonomiske sammenbrud, siden det fjortende århundredes styrt ned i en ny, mørk tidsalder; den vil sandsynligvis blive endnu værre end den, som Middelalderens Europa i det fjortende århundrede styrtede ned i.

Der findes et alternativ:

Hvis viljen til at iværksætte de nødvendige handlinger er til stede, er der en mulighed ifølge USA's Føderale Forfatning, gennem hvilken USA ikke blot kan bringes ind i en ægte, økonomisk genrejsning, men hvor, gennem en omgående, forfatningsmæssige handling, der udføres nu, vor republik kan bringes ind i en ægte genrejsning ud af det styrt ned i mørke, der har været undervejs, siden afvisningen af min »Lov om Beskyttelse af Boliger og Banker« fra juli-august 2007, der dengang blev fremlagt til vedtagelse af vor republiks delstater.

I stedet handlede medlemmerne af Den amerikanske Kongres og det føderale præsidentskab dengang, som også senere, således, at vor republik styrtede ned i en nedadgående spiral med en politik, der nu har dumpet vor republik ud i det, der er blevet til den største, økonomiske krise i gruppen af transatlantiske nationer. At regne fra den forgangne weekend er økonomien foreløbig faldet ned i den stejleste, finansielle sammenbrudskrise i den moderne transatlantiske historie.

Heldigvis er det sådan, at vor republik stadig *kan* reddes på dette tidspunkt. Som mange vil vide, så er jeg kendt for at være en af de førende økonomer, der har udarbejdet prognoser for USA i løbet af de seneste årtier, som f.eks. min enestående succesrige prognose for depressionen i 1971 under Richard Nixon, og ligeledes den dybe recession i 1980, de stejle depressioner, der udløstes af recessionen under George W. Bush, jr., og nu den økonomiske rædselsforestilling, som depressionen under Barack Obama har bragt over os. Nu kombineres Obama-regeringens krænkelser af Den amerikanske Forfatning med Obamas kasten USA ud i en form for depression, som USA, i sin nuværende form, aldrig ville kunne rejse sig fra igen

Den handling, der i øjeblikket er nødvendig, er at forhindre den nuværende præsident Barack Obama fra at kunne forlade sig på den form for »beskidte tricks« af den salg, som præsident Obama allerede har nydt godt af, med det formål at blokere denne handling, som er genoplivelsen af præsident Franklin D. Roosevelt, fra at lykkes med at blive fremlagt til afstemning i Kongressen, på nuværende tidspunkt.

Hvis vi ikke fjerner præsident Barack Obama fra embedet, så har situationen i vor republik nået et punkt, hvor præsident Obamas fortsatte embedsbesættelse ville være ensbetydende med slutningen på USA under den nuværende Forfatning.

Lykkeligvis er der et alternativ, hvis vi skrider til handling meget snart for at vedtage de nødvendige, forfatningsmæssige muligheder. Hjælpe midlet står til rådighed og er helt i overensstemmelse med Forfatningen, hvis vi kan finde tilstrækkelig mange ledere blandt os, der er modige nok til at gøre, hvad der er forfatningsmæssigt legalt, og som allerede er det eneste eksisterende, forfatningsmæssige handlingsforløb, som vi behøver for at redde vor nation fra det, der nu praktisk talt er et nationalt, økonomisk selvmord, med mindre vi handler omgående for at redde vor nation. Jeg fremstiller nu mig selv som en person, der har vist sig som ledende blandt de ledende økonomer og andre personer i vor republik, der er villig, og mere end fuldt ud kvalificeret, til at fremlægge denne mulighed, offentligt, her og nu.

Overvej de følgende forholdsregler, der er presserende nødvendige på dette tidspunkt.

Der er to absolut uundværlige tiltag, der må vedtages og gennemføres som hastesag, hvis USA skal reddes fra det aktuelt accelererende styrt ud i et praktisk talt håbløst styrt ud i en generel økonomisk sammenbrudskrise.

For det første må vi omgående sætte præsident Barack Obama fra embedet. Der er i korthed to muligheder for at gøre dette til vor disposition. Den første af disse to muligheder er en rigsretssag imod præsidenten på et til rådighed stående grundlag, som er hans krænkelse af bemyndigelsen til at erklære krig. Den anden mulighed er fjernelse fra embedet under den bemyndigelse, der findes i det 25. tillæg til Forfatningen.

Kun, hvis præsidenten suspenderes fra embedet, foreligger sandsynligheden for, at USA kan reddes fra det, der allerede er en kuldsejling imod USA's og økonomiens faktiske, økonomiske død. Både denne præsidents tvivlsomme mentale tilstand og det skinbarlige had hos denne angiveligt syge præsident peger imidlertid begge på, at der foreligger en sag for præsidentens hastige fjernelse fra embedet på grundlag af kendte overtrædelser, der berettiger til en rigsretssag, samt denne præsidents diskutabile, fejlfungerende mentale tilstand, idet begge disse grunde retfærdiggør, at han gøres politisk uskadelig med hensyn til vor republiks almene vel.

Når vi først har taget disse kilder til rådighed stående midler, der kan tages i anvendelse for at redde vor republik fra det, der ellers faktisk ville blive dens omgående politiske død for præsident Obamas og hans britiske imperieherrers hånd, så vil vi snart have sikret de nødvendige forholdsregler for organiseringen af en udvikling mod vor republiks generelle, økonomiske genrejsning.

Forholdsregler for redningen

1. Fratag præsident Obama magten til at sabotere legitime forholdsregler til fjernelse af denne præsident fra sin magtposition, som han kunne forsøge at bruge til at forhindre lovmæssig støtte til genvedttagelsen af den oprindelige Glass/Steagall-lov, som den blev udformet under præsident Franklin D. Roosevelts retningslinjer.
2. Denne forholdsregel ville være tilstrækkelig til at lamme en korrump præsident med det resultat, at hans brug af den magt, der ellers står til rådighed for ham, blokeres, begrundet i *hans ulovlige blokering af den nødvendige,*

- omgående genindførelse af den oprindelige Glass/Steagall-lov.*
3. Denne *legale aktion imod hamadskiller* den gæld, der er af legal karakter, fra de spekulationsformer, der knytter sig til virksomheder som »Wall Street« og dens lige i udlandet.
 4. USA's lov må forbedres med det formål at erstatte begrebet monetarisme gennem [indførelse af] *et amerikansk, forfatningsmæssigt nationalt kreditsystem.*
 5. Eftersom resterne af den monetære kredit, der kan bjærges i USA, som findes som den tilbageværende regnskabsmæssige amerikanske kredit, ikke vil være tilstrækkelig til at sætte en genrejsning i gang, skal en kredit i amerikansk dollar anvendes som middel til sådanne indbefattede missioner som:

A. Genrejsningen af hver af delstaternes essentielle funktioner, og

B. Udnyttelsen, i form af kreditsystemet, af mellemlange og langfristede investeringer i en højere orden af energigennemstrømningsintensitet pr. capita, end vi for øjeblikket oppebærer, med vægten lagt på en afslutning af den nuværende undertrykkelse af den højere intensitet i termonuklear fusion, som behøves for en virkelig moderne økonomi: en intensitet på rumalder-niveau inden for de teknologiske hovedanvendelsesområder.

Med deres egne ord: Imperiet kræver folkemord

LaRouchePAC, 7. november, 2013 – Det oligarkiske princip om overlagt folkemord skinner klart igennem i disse citater af ledende fortalere for Det britiske Imperium hen over 200 år:

1791, Thomas Malthus, præst:

»Vi bør lette, i stedet for tåbeligt og forgæves at forsøge at forhindre, naturens metoder til at frembringe denne dødelighed; og hvis vi frygter den alt for hyppige hjem søgelse i den rædselsfulde form af hungersnød, bør vi ihærdigt opmuntre de andre former for ødelæggelse, som vi tvinger naturen til at benytte. I vore byer bør vi gøre gaderne smallere, fylde husene med flere mennesker, og indbyde til pestens tilbagekomst.«

1951, Lord Bertrand Russel:

»Krig har hidtil været skuffende i denne henseende (nedbringelse af befolkningstallet), men bakteriologisk krigsførelse kan måske vise sig effektiv. Hvis Den sorte Død kunne spredes i verden en gang i hver generation, kunne de overlevende formere sig frit uden at overbefolke verden.«

1988, Prins Philip af Edinburgh:

»Jo flere mennesker, der er, desto flere ressourcer vil de forbruge, desto mere forurening vil de skabe, og desto mere vil de slås. Vi har intet valg. Hvis det ikke kontrolleres ad frivillig vej, vil det blive kontrolleret ufrivilligt gennem en stigning i sygdomme, sult og krig ... Hvis jeg skulle gå hen og blive reinkarneret, vil jeg gerne komme tilbage som en dødelig virus, med det formål at yde et bidrag til at løse overbefolkningen.«